

באולם משפטים באוקלהומה, אדם הועמד לדין באשמת רצח.

קיימות ראיות מוצקות המוכיחות את אשמת הרצח; רק הגופה לא נמצאה.

הסניגור יודע שלקוחו אשם וקרוב לוודאי יורשע. הוא פונה לפיכך לתכסיס מחוכם.

"גבירותי ורבותי המושבעים. יש לי הפתעה עבורכם" מכריז עורך הדין, מתבונן בשעונו, ולאחר מכן מרים עיניו אל דלת הכניסה.

"תוך דקה, קורבן הרצח יצעד לתוך האולם".

שנים עשר המושבעים, חלקם המומים, נושאים עיניהם בהשתאות אל דלת הכניסה.

דקה חולפת. דבר לא קורה.

לבסוף עורך הדין מודה "למעשה, בדיתי את הכרזתי הקודמת. אבל כולכם התבוננתם בציפייה דרוכה. סימן ברור לכך שיש לכם בתיק ספק סביר אם בכלל קיים קורבן. אני עומד לכן על כך שתזכו את לקוחי מאשמת הרצח".

המושבעים, מבולבלים, פורשים לחדרם לחרוץ את הדין.

כעבור מספר דקות חוזרים המושבעים את האולם. נציגם מכריז: "אשם".

"הכי צד?!", שואל עורך הדין. "הרי ברור שהיה לכם איזשהו ספק. התבוננתי בכם וראיתי שכולכם פניתם

לכיוון דלת הכניסה".

"אההה...אנחנו אכן צפינו לכיוון הדלת" הודה נציג המושבעים "אבל הלקוח שלך לא להביט לכיוון".